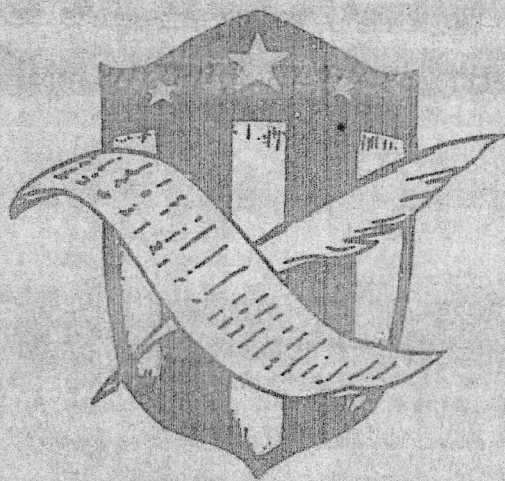

007 06 1991

LC 42.2:C76/Swedish

*Amerikas Förenta Staters
Författning*

*The Constitution
of the
United States of America
in Various Foreign Languages: Swedish*

mf

Reprint of the translation of the
U.S. Constitution and Amendments 1
through 19 from V.A. Rinander, trans.,
Amerikas Förenta Staters Författning,
volume 2 of Främmande Grundlagar samt
Vallagar och Parlamentariska Arbets-
ordningar i svensk översättning (Stock-
holm, 1921), with the permission of the
publishers Almqvist & Wiksell.

Spelling of the foregoing modernized
and Amendments 20-26 translated by:
Marie-Louise H. Bernal
Legal Research Analyst
Law Library, Library of Congress
Washington, D.C., U.S.A.

AMERIKAS FÖRENTA STATERS
FÖRFATTNING

THE CONSTITUTION OF THE UNITED STATES OF AMERICA
IN VARIOUS FOREIGN LANGUAGES: SWEDISH

Law Library, Library of Congress

Washington, D.C., U.S.A.

1988

I

Library of Congress Catalog Card No. 88-600531

II

AMERIKAS FÖRENTA STATERS FÖRFATTNING

Vi, folket i de Förenta Staterna, besluta och fastställa, i syfte att skapa ett mera fullkommat förbund, att trygga fast rättskipning, att säkerställa inre lugn, att sörja för gemensamt försvar, att främja allmänt väl samt att tillförsäkra åt oss och våra efterkommande frihetens välsignelser, denna Författning för Amerikas Förenta Stater.

Artikel I

Paragraf 1. All lagstiftande makt, som härmed överlåtes, skall tillkomma en Förenta Staternas Kongress, vilken skall bestå av en Senat och ett Representanthus.

Par. 2. Representanthuset skall bestå av ledamöter, som vartannat år väljas av de särskilda staternas folk, och skola valmännen inom varje stat fylla de behörighetsvillkor, som krävas för valmän till den talrikaste avdelningen av statens lagstiftande församling.

Ej må någon vara ledamot av Representanthuset, som ej uppnått tjugufem års ålder och under sju år varit medborgare i Förenta Staterna samt vid tiden för sitt val är bosatt inom den stat där han väljes.

Folkräkning skall, i den ordning Förenta Staternas Kongress genom lag stadgar, nästa gång verkställas inom tre år efter det denna Kongress första gången samlats, och sedermera inom varje påföljande tioårsperiod. Antalet ledamöter i Representanthuset må ej överstiga en för varje folkmängdstal av trettio tusen, dock att varje stat skall äga åtminstone en representant; och skall, intill dess oförmälda folkräkning ägt rum, staten New Hampshire vara berättigad välja tre, Massachusetts åtta, Rhode Island och Providence Plantations en, Connecticut fem, New York sex, New Jersey fyra, Pennsylvania åtta, Delaware en, Maryland sex, Virginia tio, Norra Carolina fem, Södra Carolina fem och Georgia tre representanter.

verkställande myndighet utfärda kungörelse om val för besättande av den lediga platsen.

Representanthuset skall välja sin talman och sina övriga befattningshavare; och det allena skall äga befogenhet att väcka ämbetsåtal.

Par. 3. Förenata Staternas Senat skall bestå av tvenne senatorer från varje stat, vilka för sex år väljas av dess lagstiftande församling; och skall varje senator äga en röst.

Omedelbart efter det dessa i enlighet med det första valet samlats, skola de, så jämnt kan ske, fördelas i trenne grupper. Senatorer, som tillhöra första gruppen, skola frånträda sina platser vid utgången av det andra året, de som tillhöra den andra gruppen, vid utgången av det fjärde året, och de som tillhöra den tredje gruppen, vid utgången av det sjätte året, så att en tredjedel kommer att väljas vartannat år; och äger, därest genom avsägelse eller annorledes ledighet inträffar, medan lagstiftande församlingen i vederbörande stat icke är samlad, dess verkställande myndighet förordna tillfällig ställföreträdare för tiden intill dess statens lagstiftande församling däreft samlas, då denna skall besätta den lediga platsen.

Ej må någon vara senator, som ej uppnått trettio års ålder och under nio år varit medborgare i Förenata Staterna samt vid tiden för sitt val är bosatt inom den stat, för vilken han väljes.

Förenata Staternas Vice President skall vara president i Senaten men må icke utom vid lika röstetal där rösta.

Senaten skall välja sina övriga befattningshavare och likaså en ställföreträdande president för att tjänstgöra, då Vice Presidenten är frånvarande eller han utövar presidentämbetet i Förenata Staterna.

Senaten allena skall äga befogenhet att pröva alla ämbetsåtal. Vid sammanträde för sådant ändamål skola dess ledamöter vara bundna av ed eller högtidlig försäkran. Då Förenata Staternas President är ställd under åtal, skall Högsta Domstolens president föra ordet; och må ej någon förklaras skyldig, utan att två tredjedelar av närvarande ledamöter därom förena sig.

I mål på grund av ämbetsåtal må ej ådömas påföljd utöver avsättning från ämbete och ovärdighet att bekläda och innehava hedersämbete, förtroendeuppdrag eller avlönad befattning i Förenata Staternas tjänst; dock att part, som förkla-

rats skyldig, icke desto mindre är, på sätt lag stadgar, hemfallen under åtal, rannsaking, dom och bestraffning.

Par. 4. I fråga om val av senatorer och ledamöter i Representanthuset skall tid, ort och sätt inom varje stat bestämmas av dess lagstiftande församling; dock att Kongressen när som helst må genom lag giva eller ändra dylika bestämmelser utom beträffande orten för val av senatorer.

Kongressen skall samlas åtminstone en gång varje år, och skall sådant möte äga rum den första måndagen i december, såframt ej Kongressen genom lag därtill utsätter annan dag.

Par. 5. Vartdera huset skall vara prövningsmyndighet i fråga om de valförrättningar, valberättelser och behörighetsvillkor, som avse dess egna ledamöter; och skall inom vartdera huset för ärendes handläggning erfordras närvaro av mer än halva antalet ledamöter, dock att ett mindre antal må kunna från dag till dag ajournera förhandlingarna samt tilläggas befogenhet att, på det sätt och under utsättande av de straffpåföljder som vartdera huset bestämmer, framtvinga inställelse av frånvarande ledamöter.

Vartdera huset äger att bestämma ordningsregler för sina förhandlingar, att för icke ordningsmässigt uppträdande ålägga sina ledamöter bestraffning, samt att, därest två tredjedelar därom för ena sig, utesluta ledamot.

Vartdera huset skall låta föra protokoll över sina förhandlingar och låta detta tid efter annan offentliggöras, med undantag för sådana delar därav som böra enligt dess prövning hållas hemliga; och skall inom vartdera huset, då röstning i någon fråga skett med ja och nej, ledamöternas röster på begäran av en femtedel av de närvarande föras till protokollet.

Ej må det ena huset, medan Kongressen är samlad, utan det andras samtycke ajournera sina förhandlingar för längre tid än tre dagar eller förlägga dem till annan ort än den, där båda husen skola hålla sina sammanträden.

Par. 6. Senatorerna och Representanthusets ledamöter skola för sitt uppdrag åtnjuta arvode, vars belopp skall i lag fastställas och gäldas ut Förenta Staternas statskassa. De må ej, medan de bevista en session av det hus de tillhöra, eller då de begiva sig dit eller dädan, tagas i häkte för annan sak än förräderi, grovt brott och fridsbrott; ej heller må de, för någon sin fram-

ställning inom något av husen eller sitt deltagande i dess överläggningar, å annan ort underkastas förhör.

Ej må senator eller ledamot i Representanthuset, under den tid hans val avser, utnännas till någon civil befattning i Förenta Staternas tjänst, som under samma tid upprättats eller vars löneförmåner därunder blivit förhöjda; ej heller må någon, som bekläder befattning i Förenta Staternas tjänst, medan han vid befattningen kvarstår, vara ledamot av någotdera huset.

Par. 7. Varje inkomst bill skall utgå från Representanthuset; dock att Senaten liksom i fråga om andra biller äger att därtill föreslå amendement eller att med dylika därtill giva sitt santtycke.

Varje bill, som antagits av Representanthuset och Senaten, skall, innan den må varda lag, föreläggas Förenta Staternas President; och skall denne, om han godkänner billen, underteckna den men i motsatt fall sända den jämte sina erinringar åter till det hus, från vilket den utgått, och skall detta låta erinringarna fullständigt införas i sitt protokoll samt skrida till billens förnyade omprövning. Om detta hus efter sådan förnyad omprövning med två tredjedelars pluralitet beslutar antaga billen, skall den tillika med erinringarna översändas till det andra huset, varest den likaledes skall underkastas förnyad omprövning, och skall billen, om den även inom detta hus gillas med två tredjedelars pluralitet, bliva lag. I varje dylikt fall skola emellertid röstningarna inom båda husen ske med ja och nej och inom vardera huset namnen på dem, som röstat för billen och emot dersamma, föras till dess protokoll. Därest en bill icke blivit av Presidenten återsänd inom tio dagar (söndagar oräknade), efter det den förelades honom, skall den vara lag, på samma sätt som om den av honom undertecknats, såframt icke Kongressen genom sin ajournering förhindrar dess återsändande, i vilket fall den ej skall vara lag.

Varje förordnande, resolution eller beslut, vartill erfordras samstämmigt bifall av Senaten och Representanthuset, skall (med undantag för fråga om ajournering) föreläggas Förenta Staternas President; och vinner vad sålunda beslutats ej giltighet, förrän det av honom gillats eller, om det av honom ogillas, ånyo med två tredjedelars pluralitet antagits av Senaten och Repre-

sentanhuset, enligt de regler och med de förbehåll som i fråga om biller äro stadgade.

Par. 8. Kongressen skall äga befogenhet

att pålägga och upptaga skatter, avgifter, tullar och acciser till gäldande av Förenta Staternas skulder samt till åtgärder för deras gemensamma försvar och allmänna väl, dock att alla avgifter, tullar och acciser skola vara lika inom Förenta Staternas hela område;

att för Förenta Staternas räkning upptaga lån;

att reglera handeln med främmande nationer och mellan de särskilda staterna samt med indianstammarna;

att fastställa enhetliga regler för naturalisation och enhetliga lagar angående konkurs inom Förenta Staternas hela område;

att slå mynt och reglera dess värde liksom värdet av främmande mynt samt fastställa enheter för vikt och mått;

att bestämma om straff för förfälskning av Förenta Staternas sedlar och gängbara mynt;

att inrätta postkontor och postlinjer;

att främja förkovran av vetenskap och praktisk konstskicklighet genom att för begränsad tid tillförsäkra författare och uppfinnare uteslutande rätt till deras skrifter och uppfinningar;

att upprätta domstolar av lägre grad än Högsta Domstolen;

att bestämma, vad som skall anses såsom sjöröveri och grovt brott på öppna havet samt brott mot folkrätten och fastställa straff för dylika brott;

att förklara krig, utfärda kaparbrev samt giva regler om bytesrätt till lands och sjöss;

att upprätta och underhålla stående arméer, dock att penninganslag för dylikt ändamål ej må givas för längre tid än två år;

att anskaffa och vidmakthålla en örlogsflotta;

att giva bestämmelser om ledningen och organisationen av stridskrafter till lands och sjöss;

att föranstalta om uppbåd av borgarvärdet för att verkställa unionens lagar, stilla uppror och avvärja yttre anfall;

att giva bestämmelser om borgarvärdet beträffande dess organisation, beväpning och tjänstgöring samt ledningen av den del därav, som användes i Förenta Staternas tjänst, medan åt de särskilda staterna förbehålles att tillsätta befäl var för sitt borgarvärd och att låta detta utbildas enligt de tjänstgöringsregler, Kongressen be-

stämt;

att i vilken fråga det vara må allena utöva lagstiftande befogenhet över det område (ej överstigande tio mil i kvadrat), som, efter avträdelse från särskild stats sida och sedan det av Kongressen mottagits, kommer att bliva säte för Förenta Staternas styrelse, samt att utöva lika befogenheter över varje ort, som med samtycke av lagstiftande församlingen i den stat, där den är belägen, blivit genom köp förvärfvad i syfte att där uppföra befastningar, magasin, tyghus, skeppsvarv eller andra nödiga byggnader; samt

att stifta alla lagar, som finnas nödiga och lämpliga för utövningen av ovan omförmälda befogenheter och varje annan befogenhet, som enligt denna författning tillkommer Förenta Staternas styrelse eller något dithörande departement eller någon befattningshavare i Förenta Staternas tjänst.

Par. 9. Sådan invandring eller införsel av personer, som någon av de nuvarande staterna finner lämpligt medgiva, må icke före år 1808 av Kongressen förbjudas, dock att en skatt eller avgift, icke överstigande tio dollar för varje person, må vid dylik införsel påläggas.

Rätten att påkalla habeas-corpus-brev må ej sättas ur kraft, såframt ej vid fall av uppror eller yttre anfall allmän säkerhet det kräver.

Ej må någon rättslöshetsbill eller strafflag med återverkande kraft antagas.

Ej må personell eller annan direkt skatt påläggas annorledes än i enlighet med den mantals-skrivning eller folkräkning, som enligt här ovan givna bestämmelser skall verkställas.

Ej må skatt eller avgift påläggas varor, som från någon stat utföras.

Ej må, genom någon reglering av handeln eller den statliga uppbörden, hamnar inom en stat beredas förmåner framför sådana inom annan stat; ej heller må fartyg vid resa till eller från en stat åläggas att inom annan stat anlöpa hamn, anskaffa tullpass eller erlägga avgifter.

Ej må medel ur statskassan uttagas utom på grund av anslag, som äro i lag fastställda; och skall i föreskriven ordning avfattad berättelse och redogörelse över alla intäkter och utbetalningar av allmänna medel tid efter annan offentliggöras.

Ej må av Förenta Staterna adlig värdighet förlänas; ej heller må någon, som i deras tjänst

bekläder vare sig avlönad befattning eller förtroendeuppdrag, utan Kongressens samtycke av någon konung, furste eller främmande stat mottaga gåva, löneförmån, befattning eller värdighet, av vad slag det vara må.

Par. 10. Ej må någon stat sluta fördrag eller förbund eller inträda i statsförbindelse, ej heller utfärda kaparbrev eller slå mynt eller utsläppa banksedlar eller göra annat än myntat guld och silver till lagligt betalningsmedel eller antaga rättslöshetsbill eller strafflag med återverkande kraft eller lag, som rubbar avtals bindande kraft, ej heller förläna adlig värdighet.

Ej må någon stat utan Kongressens samtycke på in- eller utförseln lägga tullar eller avgifter, utom i den mån det för tillämpning av dess kontrollbestämmelser finnes oundgängligen nödigt; och skall nettoinkomsten av alla utgifter och tullar, som en stat pålägger in- eller utförseln, ställas Förenta Staternas statskassa till förfogande; och skola alla bestämmelser av omförmälda slag från Kongressens sida vara underkastade revidering och kontroll.

Ej må någon stat utan Kongressens samtycke pålägga någon tonavgift, ej heller i fredstid hålla trupper eller örlogsfartyg eller ingå överenskommelse eller avtal med annan stat eller med främmande makt, ej heller inlåta sig i krig, såframt den ej utsättes för verkligt anfall eller befinner sig i så överhängande fara, att denna ej medger något uppskov.

Artikel II

Par. 1. Den verkställande makten skall tillkomma en Amerikas Förenta Staters President. Denne skall innehava sitt ämbete under en tid av fyra år och, tillika med den för samma tid valde Vice Presidenten, utses på sätt som följer.

Varje stat skall, på sätt dess lagstiftande församling bestämmer, utse elektorer till lika antal som hela antalet senatorer och ledamöter i Representanthuset, vartill staten är inom Kongressen berättigad, varvid dock till elektor ej må utses senator eller ledamot av Representanthuset eller person, som bekläder förtroendeuppdrag eller avlönad befattning i Förenta Staternas tjänst.

Kongressen äger att bestämma tiden för valet av elektorer och den dag, då dessa skola avgiva sina

röster; och skall denna röstgivning ske å en och samma dag inom Förenta Staternas hela område.

Ej må till President kunna väljas någon, som icke är infödd medborgare i Förenta Staterna eller är medborgare därstädes, vid den tid då denna Författning träder i kraft; ej heller må någon kunna utses till detta ämbete, som ej uppnått trettiofem års ålder samt under fjorton år varit inom Förenta Staterna bosatt.

För den händelse Presidenten avsättes från ämbetet, eller han dör eller avgår eller blir oförmögen att fullgöra de befogenheter och åligganden, som äro med ämbetet förbundna, skall detta övergå till Vice Presidenten, och må Kongressen genom lag giva regler för det fall, att både Presidenten och Vice Presidenten avsättas eller dö eller avgå eller bli oförmögna att tjänstgöra, och däri bestämma, vilken befattningshavare som under sådana förhållanden skall tjänstgöra såsom President, och skall sådan befattningshavare i enlighet därmed utöva ämbetet, till dess oförmålda hinder att tjänstgöra upphört eller val av President ägt rum.

Presidenten skall å fastställda tider för sin ämbetsverksamhet uppbära en gottgörelse, som under den period, för vilken han blivit vald, varken må förhöjas eller nedsättas, och må han under samma tid ej åtnjuta annan löneförmån, vare sig från Förenta Staterna eller från någon av de särskilda staterna.

Innan han tillträder sin ämbetsutövning, skall han avlägga följande ed eller försäkran: "Jag svär (eller försäkrar) högtidligen, att jag med trohet skall utöva Förenta Staternas president-ämbete, och att jag efter bästa förmåga skall hävda, skydda och försvara Förenta Staternas Författning".

Par. 2. Presidenten skall vara högste befälhavare över Förenta Staternas här och flotta samt över de särskilda staternas borgarvärn, då detta är inkallat till aktiv tjänst hos Förenta Staterna; han äger infordra skriftligt utlåtande från högste ämbetsmannen inom vart och ett av de administrativa departementen i varje sak, som rör deras ämbetsförvaltning, samt har befogenhet att, utom i mål på grund av ämbetsåtal, bevilja uppskov med verkställighet av straff och giva nåd för brott mot Förenta Staterna.

Han skall äga befogenhet att efter Senatens hörande och med dess samtycke sluta fördrag, un-

der förutsättning att två tredjedelar av närvarande senatorer därtill giva sitt bifall; han har vidare att nominera samt efter Senatens hörande och med dess samtycke utnämna ambassadörer och andra offentliga sändebud samt konsulter, domare i Högsta Domstolen och Förenta Staternas alla övriga befattningshavare, om vilkas tillsättning icke är i denna Författning annorledes stadgat, och vilkas befattningar skola vara genom lag upprättade; dock att Kongressen, om den så prövar lämpligt, må genom lag överlåta tillsättningen av dylika lägre befattningshavare åt Presidenten allena eller åt domstolarna eller departementscheferna.

Presidenten skall äga befogenhet att tillsätta alla befattningar, vid vilka ledighet inträffar medan Senaten icke är samlad, medelst förordnande som upphör med utgången av Senatens påföljande session.

Par. 3. Han skall tid efter annan till Kongressen avgiva berättelse över unionens tillstånd och behov och till dess omprövning anbefalla de mått och steg, som han finner nödiga och nyttiga; han äger att i utomordentliga fall inkalla båda husen eller ettdera av dem och att, för den händelse de ej kunna enas i fråga om tiden för en sessions ajournering, ajournera denna till den tid han finner lämplig; han skall mottaga ambassadörer och andra offentliga sändebud; han skall vårda sig om lagarnas samvetsgranna tillämpning och utfärda fullmakter för Förenta Staternas samtliga befattningshavare.

Par. 4. Presidenten och Vice Presidenten liksom varje civil befattningshavare i Förenta Staternas tjänst skall avsättas från sin befattning, då han, ställd under ämbetsåtal för förräderi, bestickning eller annat grovt brott eller grov förseelse, därtill förklarats skyldig.

Artikel III

Par. 1. Förenta Staternas dömande makt skall tillkomma en Högsta Domstol och de lägre domstolar, som Kongressen tid efter annan må anordna och upprätta. Domare såväl i Högsta Domstolen som i lägre domstolar skola innehava sina befattningar, så länge dessa av dem väl förvaltas, samt skola å fastställda tider för sin ämbetsverksamhet åtnjuta en gottgörelse, som under den tid de beklåda befattningen ej må nedsättas.

Par. 2. Den dömande makten skall äga behörighet i alla mål, de må falla under allmän rätt eller billighetsrätt, som väckas med stöd av denna Författning eller Förenta Staternas lagar eller å Förenta Staternas vägnar nu eller främdeles slutna fördrag; i alla mål rörande ambassadörer eller andra offentliga sändebud eller konsuler; i alla amiralitets- och sjörättsmål; i tvister, vari Förenta Staterna intaga partsställning; i tvister mellan två eller flera stater, eller mellan en stat och medborgare i en annan stat, eller mellan medborgare i olika stater, eller mellan medborgare i samma stat, som göra anspråk på jord med stöd av förlänningar från olika stater, samt i tvister mellan en stat eller dess medborgare och främmande stater, medborgare eller undersåtar.

I alla mål rörande ambassadörer, andra offentliga sändebud och konsuler samt sådana mål, i vilka en stat är part, skall domsrätt i första instans tillkomma Högsta Domstolen. I alla övriga ovan omnämnda mål skall Högsta Domstolen döma såsom appellationsdomstol, under prövning av både rätts- och sakfrågor, med de undantag och enligt de regler som skola av Kongressen stadgas.

Rannsakning i alla brottmål skall, utom i mål på grund av ämbetsåtal, ske medelst jury; och skall dylik rannsakning hållas inom den stat, varest ifrågavarande brott blivit begånget; har det emellertid inte begåtts inom någon stats område, skall rannsakingen äga rum å den ort eller de orter, som blivit av Kongressen genom lag bestämda.

Par. 3. Såsom förräderi mot Förenta Staterna skall ej annat anses, än att någon mot dem öppnar krig eller ansluter sig till deras fiender genom att giva sådana hjälp och stöd. Ej må någon förklaras skyldig till förräderi utom efter vittnesmål av tvenne personer, att de iakttagit samma uppenbara gärning, eller efter eget erkännande inför öppen domstol.

Kongressen skall äga befogenhet att fastställa straff för förräderi, dock att förräderidom ej må medföra förlust av arvs- och arvledningsförmåga ej heller förverkande av gods utom för den dömdes livstid.

Artikel IV

Par. 1. Trovärdighet och vitsord skall inom varje stat utan inskränkning tillerkännas varje annan stats offentliga akter, protokoll och rättegångshandlingar. Kongressen äger att genom allmän lag föreskriva, i vilken ordning dylika akter, protokoll och handlingar skola prövas, samt deras rättsverkan.

Par. 2. Varje stats medborgare skall vara berättigad att inom de olika staterna åtnjuta alla de förmåner och friheter, som tillkomma dessas egna medborgare.

Har någon, som inom en stat anklagats för förräderi, grovt brott eller annat brott, undandragit sig rättsskipningen, och han inom annan stat påträffas, skall han på begäran av den verkställande myndigheten inom den stat, från vilken han flyktat, utlämnas för att införfassas till den stat, som över brottet äger domsrätt.

Ej må någon, som inom en stat enligt dess lagar är bunden vid tjänst eller arbete och rymmer urdan till annan stat, med stöd av någon där gällande lag eller förordning frikallas från sagda tjänst eller arbete utan skall utlämnas på begäran av den part, som är till ifrågavarande tjänst eller arbete berättigad.

Par. 3. Nya stater må av Kongressen upptagas i denna union; dock att ingen ny stat må bildas eller upprättas inom annan stats rättsområde; ej heller må någon stat bildas genom förening av två eller flera stater eller delar av stater utan samtycke såväl av berörda staters lagstiftande församlingar som av Kongressen.

Kongressen skall äga förfogandemakt över det territorium eller annan besittning, som tillhör Förenta Staterna, samt att med avseende därå giva alla nödiga bestämmelser och förordningar; och må ej något i denna Författning tolkas till förfång för anspråk, som kunna tillkomma Förenta Staterna eller någon annan särskild stat.

Par. 4. Förenta Staterna skola garantera samtliga stater inom detta förbund republikansk styrelseform och bereda envar av dem skydd mot yttre anfall samt, ifall dess lagstiftande församling eller (för den händelse lagstiftande församlingen ej kan samlas) dess verkställande myndighet det påkallar, även skydd mot inre våld.

Artikel V

Kongressen skall, närhelst de båda husen med två tredjedelars pluralitet pröva det nödigt, föreslå amendement till denna Författning eller, då de lagstiftande församlingarna inom två tredjedelar av de särskilda staterna därom göra hemställan, inkalla ett konvent att föreslå amendement, och skall sådant amendement i ena som andra fallet i varje hänseende och syfte äga giltighet såsom del av denna Författning, sedan det bekräftats antingen av de lagstiftande församlingarna inom tre fjärdedelar av de särskilda staterna eller av konvent inom tre fjärdedelar av dem, allt efter som det ena eller det andra sättet för bekräftelse av Kongressen föreslagits; dock att intet före år 1808 antaget amendement må i något avseende beröra första och fjärde momentet av nionde paragrafen av första artikeln, samt att ingen stat må utan sitt eget samtycke kunna berövas sin rätt till lika röst inom Senaten.

Artikel VI

Alla före antagandet av denna Författning upptagna lån och ingångna förbindelser skola vara lika gällande gentemot de av denna Författning som mot de av konfederationen konstituerade Förenta Staterna.

Denna Författning och Förenta Staternas enligt dess bestämmelser stiftade lagar samt alla å Förenta Staternas vägnar nu eller framledes slutna fördrag skola utgöra landets högsta rätt; och skola domare inom varje stat vara därav bundna, oavsett huruvida något i någon stats författning eller lagar finnes däremot stridande.

Ovan omnämnda senatorer och ledamöter i Representanthuset liksom ledamöterna i de olika staternas lagstiftande församlingar samt Förenta Staternas och de särskilda staternas samtliga administrativa och judiciella befattningshavare skola vara genom ed eller högtidlig försäkran förbundna att hävda denna Författning; dock att anslutning till religiösa bekännelse ej må någonsin fordras för behörighet att bekläda befattning eller offentligt förtroendeuppdrag i Förenta Staternas tjänst.

Artikel VII

Bekräftelse av nio staters konvent skall vara tillfyllest, för att denna Författning skall ernå giltighet de stater emellan, som sålunda givit den sin bekräftelse.

Given vid konvent med enhälligt samtycke av närvarande stater den sjuttonde dagen i september månad i Herrens år sjutton hundra åttiosju och i det tolfte året av Amerikas Förenta Staters oavhängighet. Till vittnesbörd härom hava vi här nedan tecknat våra namn.

G. WASHINGTON
President och Ombud för Virginia

Kontresigneras:
WILLIAM JACKSON
Sekreterare

Artiklar, utgörande tillägg och amendemanger till Amerikas Förenta Staters Författning, vilka föreslagits av Kongressen och bekräftats av de särskilda staternas lagstiftande församlingar i enlighet med den ursprungliga Författningens femte artikel.

Amendement I. Ej må Kongressen stifta någon lag, som avser att påbjuda religiös bekännelse eller lägger hinder i vägen för fri utövning av sådan, eller som inskränker yttrande- eller tryckfriheten, eller som inskränker folkets rätt att under behörigt lugn samlas och till regeringen avläta petitioner för att få missbruk avhjälpas.

Amend. II. Enär ett väl ordnat borgarvärn är nödvändigt för en fri stats trygghet, må ej intrång göras i folkets rätt att innehava och bära vapen.

Amend. III. Ej må under fredstid soldater utan ägarens samtycke i något hus inkvarteras, ej heller under krigstid utom på sätt i lag stadgas.

Amend. IV. Ej må intrång ske i folkets rätt att till sin person, sin bostad, sina papper och sitt bohag vara tryggt mot rannsakan, häktning eller beslag utan skälig orsak, ej heller må, utom på sannolika, genom ed eller högtidlig försäkran styrkta skäl, om dylik åtgärd förordnas, och skall sådant förordnande noggrant angiva den plats, som skall underkastas rannsakan, och de personer eller föremål, som skola tagas i förvar.

Amend. V. Ej må någon, utom på grund av en av stor jury framställd eller bekräftad anklagelse, ställas under åtal för livsak eller eljest värnande brott, där ej fråga är om mål vid hären eller flottan eller vid bergarväxmet, då detta under krigstid eller tid av allmän fara är inkallat till aktiv tjänst; ej heller må någon för samma brott mer än en gång underkastas äventyr till liv eller lem, ej heller tvingas att i brottmål avgiva vittnesmål mot sig själv eller utan behörigt rättsförfarande berövas liv, frihet eller gods; ej heller må enskild egendom utan rättnätig gottgörelse tagas i anspråk för allmänt behov.

Amend. VI. I varje brottmålsprocess skall den anklagade åtnjuta rätt till snar och offentlig rannsaking av en opartisk jury från den stat och den domkrets, där brottet blivit begånget, vilken domkrets skall vara på förhand i lag fastställd, samt till upplysning om åtalets innebörd och grund; han äger rätt att ställas ansikte mot ansikte med de personer, som vittna emot honom, att påfordra rättsförhandling, vid vilken bevisning till hans förmån må kunna framläggas, samt att till sitt försvar äga biträde av sakförare.

Amend. VII. I allmänna tvistenål, där det omtvistade värdet överstiger tjugu dollar, skall rätten till prövning av jury bibehållas, och ej må någon av en jury prövad omständighet underkastas förnyad prövning vid någon av Förenta Staternas domstolar annat än i enlighet med den allmänna rättens bestämmelser.

Amend. VIII. Ej må oskälig borgen krävas eller oskäligen böter åläggas eller grymma och osedvanliga straff ådönas.

Amend. IX. Att vissa rättigheter i Författningen omförmälas, må ej anses innebära, att tillvaron av andra folket förbehållna rättigheter därmed förnekas, eller att dessa tillmätas ringa värde.

Amend. X. De befogenheter, som ej blivit av Författningen Förenta Staterna tillerkända ej heller av densamma blivit staterna fränkända, tillkomma fortfarande de särskilda staterna eller ock folket.

Amend. XI. Ej må Förenta Staternas dömande befogenhet så anses, som skulle den omfatta någon rättstvist av rätts- eller billighetsnatur, vilken mot en av de Förenta Staterna väckes eller fullföljes av medborgare i annan stat eller av medborgare eller undersåte i någon främmande stat.

Amend. XII. Elektorerna för varje särskild stat skola där sammanträda och medelst slutna sedlar rösta till President och Vice President å personer, av vilka åtminstone den ene ej må vara bosatt inom samma stat som de själva; de skola å sina röstsedlar angiva den person, å vilken de rösta till President, och å särskilda röstsedlar den person, å vilken de rösta till Vice President, samt upprätta olika förteckningar dels över alla personer, som erhållit röster till President, och dels över alla dem, som erhållit röster till Vice President, med uppgift om vars och ens röstetal, och skola dessa förteckningar av dem undertecknas och bestyrkas samt i förseglat skick och ställda till Senatens president översändas till residensorten för Förenta Staternas styrelse; i närvaro av Senaten och Representanthuset skall Senatens president öppna samtliga valberättelser, och skola rösterna i samband därmed sammanräknas; den skall vara President, som därtill erhållit största antalet röster, såvida detta antal utgör mer än hälften av hela antalet utsedda elektorer; och skall, därest ingen erhållit så stort antal röster, Representanthuset omedelbart medelst slutna omröstning till President utse en av de personer, dock högst tre, som till President erhållit de högsta röstetalen. Vid sådant val av President skola emellertid rösterna räknas efter sta-

ter, så att samtliga representanter från varje särskild stat äga allenast en röst, och skall för sådant ändamål behörigt antal utgöras av närvarande ledamot eller ledamöter från två tredjedelar av staterna och för val erfordras röster från mer än hälften av samtliga stater. För den händelse Representanthuset skulle, då rätten att utse President dit övergår, underlåta att före den fjärde dagen i påföljande mars månad förrätta sådant val, skall Vice Presidenten tjänstgöra såsom President, på samma sätt som då Presidenten dör eller eljest författningsenligt hinder för honom inträder. - Vice President skall den vara, som därtill erhållit största antalet röster, såvida detta antal utgör mer än hälften av hela antalet utsedda elektorer, och skall, därest ingen erhållit så stort röstetal, Senaten till Vice President utse en av de tvenne, som erhållit största antalet röster; och skall för sådant ändamål behörigt antal utgöras av två tredjedelar av hela antalet senatorer och för val erfordras ett röstetal, överstigande hälften av hela detta antal. Ej må emellertid någon, som icke är författningsenligt valbar till Förenta Staternas President, kunna väljas till deras Vice President.

Amend. XIII. Par. 1. Ej må slaveri eller ofrivillig trälldom, annorledes än såsom straff för brott vartill åtalad part blivit behörigen förvunnen, förekomma inom Förenta Staterna eller någon under deras domvärjo lydande ort.

Par. 2. Kongressen skall äga befogenhet att genom lämplig lagstiftning bringa denna artikel till verkställighet.

Amend. XIV. Par. 1. Alla inom Förenta Staterna födda eller där naturaliserade och under deras domvärjo lydande personer äro medborgare i Förenta Staterna och i den stat, där de hava sin hemvist. Ej må någon stat stifta eller tillämpa någon lag, som inskränker de förmåner eller de friheter, som tillkomma Förenta Staternas medborgare; ej heller må någon stat utan behörigt rättsförfarande beröva någon person liv, frihet eller gods, ej heller inom sin domvärjo förvägra någon lagarnas för alla lika rättsskydd.

Par. 2. Platserna i Representanthuset skola på de särskilda staterna fördelas efter varderas folkmängd, bestämd efter hela antalet personer

inom staten med undantag av icke skattskyldiga indianer. Dock skall , därest rösträtt, vid någon omröstning för val av elektorer till att utse Förenta Staternas President och Vice President eller för val av ledamöter i Kongressens Representanthus eller av statens administrativa och judiciella befattningshavare eller av ledamöter i dess lagstiftande församling, förvägras några av statens manliga medborgare, som uppnått tjuguettt års ålder och äro medborgare i Förenta Staterna, eller den på något sätt inskränkes utom på grund av delaktighet i uppror eller på grund av annat brott, grundvalen för statens representation i Representanthuset förminskas i den omfattning, som svarar mot förhållandet mellan antalet dylika manliga medborgare och hela antalet manliga medborgare inom staten, vilka uppnått tjuguettt års ålder.

Par. 3. Ej må någon kunna inom Kongressen vara senator eller ledamot av Representanthuset eller vara elektor för val av President och Vice President eller bekläda någon befattning, vare sig civil eller militär, i Förenta Staternas eller någon stats tjänst, vilken såsom ledamot av Kongressen eller såsom Förenta Staternas befattningshavare eller såsom ledamot av någon stats lagstiftande församling eller som någon stats administrative eller judicielle befattningshavare edligen förbundit sig att hävda Förenta Staternas Författning och sedermera deltagit i resning eller uppror mot dem eller givit hjälp eller stöd åt deras fiender. Dock må Kongressen medelst beslut med två tredjedelars pluralitet inom vardera huset undanröja dylik obehörighet.

Par. 4. Giltigheten av Förenta Staternas med lagenligt bemyndigande tillkomna offentliga skuld, däri inbegripna skulder, som åsamkats i och för gäldande av pensioner och belöningar för gjorda tjänster vid undertryckande av resning eller uppror, skall vara oomtvistlig. Däremot må varken Förenta Staterna eller någon särskild stat övertaga eller gälda skuld eller förbindelse, som tillkommit för att stödja resning eller uppror mot Förenta Staterna, eller något på förlust eller frigörelse av slavar grundat anspråk, utan skola alla dylika skulder, förbindelser och anspråk anses lagstridiga och ogiltiga.

Par. 5. Kongressen skall äga befogenhet att genom lämplig lagstiftning bringa bestämmelserna i denna artikel till verkställighet.

Amend. XV. Par. 1. Den rösträtt, som tillkommer Förenta Staternas medborgare, må ej av Förenta Staterna eller av någon stat förvägras någon eller inskränkas med hänsyn till ras, färg eller tidigare trädomsställning.

Par. 2. Kongressen skall äga befogenhet att genom lämplig lagstiftning bringa denna artikel till verkställighet.

Amend. XVI. Kongressen skall äga befogenhet att pålägga och upptaga skatt på inkomst, från vilken källa den än må härflyta, utan att skatten behöver vara fördelad på de särskilda staterna eller ställd i förhållande till mantalsskrivning eller folkräkning.

Amend. XVII. Förenta Staternas Senat skall bestå av tvenne senatorer från varje stat, vilka väljas av dess folk för en tid av sex år; och skall varje senator äga en röst. Valmännen skola inom varje stat fylla de behörighetsvillkor, som krävas för valmän till den talrikaste avdelningen av statens lagstiftande församling.

Därest ledighet inträffar å plats, som tillkommer någon stats representant inom Senaten, skall denna stats verkställande myndighet utfärda kungörelse om val för besättande av den lediga platsen; dock att lagstiftande församlingen i varje stat må giva dess verkställande myndighet befogenhet att, på sätt lagstiftande församlingen bestämmer, förordna tillfällig ställföreträdare för tiden, intill dess folket hunnit genom val besätta den lediga platsen.

Detta amendement må ej så tolkas, som skulle det rubba valet av eller mandatstiden för någon senator, som blivit utsedd, innan det såsom del av Förfatningen träder i kraft.

Amend. XVIII. Par. 1. Efter ett år, sedan denna artikel bekräftats, är härmed förbjudet att inom Förenta Staterna eller något under deras domvärjo lydande område tillverka, försälja eller forsla liksom att dit införa eller därifrån utföra berusande varor, avsedda att såsom dryck användas.

Par. 2. Kongressen och de särskilda staterna skola var för sig äga befogenhet att genom lämplig lagstiftning bringa denna artikel till verkställighet.

Par. 3. Denna artikel skall vara utan verkan, såframt den icke, på sätt Författningen stadgar, blivit av de särskilda staternas lagstiftande församlingar såsom amendement till Författningen bekräftad inom sju år efter den dag, då den av Kongressen underställdes staternas prövning.

Amend. XLX. Par. 1. Den rösträtt, som tillkommer Förenata Staternas medborgare, må ej av Förenata Staterna eller av någon stat förvägras någon eller inskränkas med hänsyn till kön.

Par. 2. Kongressen skall äga befogenhet att genom lämplig lagstiftning bringa denna artikel till verkställighet.

Amend. XX. Par. 1. Presidentens och Vice Presidentens tjänstperioder skall upphöra klockan tolv, middagstid, den tjugonde dagen i januari, och senatorers och Representanhusets ledamöters tjänstperioder klockan tolv, middagstid, den tredje dagen i januari de år då sådana tjänstperioder skulle ha upphört, om denna artikel inte hade bekräftats; och deras efterträdarens tjänstperioder skall därefter börja.

Par. 2. Kongressen skall samlas åtminstone en gång varje år, och sådant möte skall börja klockan tolv, middagstid, den tredje dagen i januari, såvida de inte genom lag skall utse annan dag.

Par. 3. Om, vid den tidpunkt som utsatts som början av Presidentens tjänstperiod, den nyvalde Presidenten skall ha avlidit, skall den nyvalde Vice Presidenten bli President. Om en President inte skall ha blivit vald innan den tidpunkt som utsatts som början på hans tjänstperiod, eller om den nyvalde Presidenten inte skall ha lyckats bli behörig skall Vice Presidenten tjänstgöra som President tills en President skall ha blivit behörig; och Kongressen må genom lag stadga för den händelse att varken en nyvald President eller en nyvald Vice President skall ha blivit behöriga och stadga vem som då skall tjänstgöra som President eller sättet på vilket en ställföreträdare skall väljas, och sådan person skall tjänstgöra i enlighet därmed tills en President eller Vice President skall ha blivit behörig.

Par. 4. Kongressen skall genom lag stadga för den händelse, att någon av de personer avlider, bland vilka Representanhuset må välja en President, närhelst rätten att välja skall ha tillfal-

lit dem, och för den händelse att någon av de personer avlider, bland vilka Senaten må välja en Vice President, närhelst rätten att välja skall ha tillfallit dem.

Par. 5. Paragraferna 1 och 2 skall träda i kraft den femtonde dagen i oktober efter stadfästelsen av denna artikel.

Par. 6. Denna artikel skall vara utan verkan, såframt den icke blivit bekräftad såsom amendement till Författningen av tre fjärdedelar av de särskilda staternas lagstiftande församlingar inom sju år efter den dag, då den underställdes prövning.

Amend. XXI. Par. 1. Den adertonde artikeln av tillägget till Förenta Staternas Författning är härmed upphävd.

Par. 2. Transport eller infärsel till någon av Förenta Staternas stater, territorier eller besittningar för avlämning eller användning där av berusningsdrycker, i strid mot lagar däremot, är härmed förbjudet.

Par. 3. Denna artikel skall vara utan verkan, såframt den icke, på sätt Författningen stadgar, blivit bekräftad vid konvent i de särskilda staterna som amendement till Författningen inom sju år efter den dag, då den av Kongressen underställdes staternas prövning.

Amend. XXII. Par. 1. Ingen må utses till President mer än två gånger, och ingen, som har upprätthållit presidentämbetet eller tjänstgjort som President under mer än två år av en tjänstperiod, till vilken annan valts till President, må väljas till President mer än en gång. Men denna artikel skall inte gälla någon, som upprätthåller presidentämbetet när denna artikel framställdes av Kongressen, och skall inte hindra någon, som må upprätthålla presidentämbetet, eller tjänstgöra som President, under den tidrymd, inom vilken denna artikel träder i kraft, från att upprätthålla presidentämbetet eller tjänstgöra som President under resten av sådan period.

Par. 2. Denna artikel skall vara utan verkan, såframt den icke blivit bekräftad såsom amendement till Författningen av tre fjärdedelar av de särskilda staternas lagstiftande församlingar inom sju år efter den dag, då den av Kongressen underställdes staternas prövning.

Amend. XXIII. Par. 1. Det område, som utgör sätet för Förenta Staternas regering, skall utnämna på sådant sätt som Kongressen må föreskriva:

ett antal elektorers för val av President och Vice President motsvarande hela det antal senatorer och ledamöter av Representanthuset i Kongressen som området skulle vara berättigat till, om det hade varit en delstat, men i intet fall fler än den minst folkrika staten; de skall vara utöver dem som utnämns av staterna, men de skall, vid val av President och Vice President, betraktas som elektorers utnämnda av en stat; och de skall samlas i området och utföra sådana åligganden, som det tolfte amendementet stadgar.

Par. 2. Kongressen skall äga befogenhet att genom lämplig lagstiftning bringa denna artikel till verkställighet.

Amend. XXIV. Par. 1. Den rösträtt, som tillkommer Förenta Staternas medborgare, vid alla primärval eller andra val till President eller Vice President, av elektorers för val av President eller Vice President, eller av senator eller ledamot av Representanthuset i Kongressen, må ej av Förenta Staterna eller av någon stat förvägras någon eller inskränkas på grund av uraktlåtenhet att betala mantalspengar eller någon annan skatt.

Par. 2. Kongressen skall äga befogenhet att genom lämplig lagstiftning bringa denna artikel till verkställighet.

Amend. XXV. Par. 1. För den händelse att Presidenten avsättes från sitt ämbete, eller att han dör eller avgår, skall Vice Presidenten bli President.

Par. 2. Närhelst Vice Presidentens ämbete är vakant, skall Presidenten utnämna en Vice President, som skall tillträda sitt ämbete efter godkännande av Kongressens båda hus genom majoritetsbeslut.

Par. 3. Närhelst Presidenten överlämnar till Senatens ställföreträdande president och till Representanthusets talman sin skriftliga förklaring att han är oförmögen att utöva de befogenheter och åligganden, som tillkommer hans ämbete, och tills dess han överlämnar till dem en skriftlig förklaring om det motsatta, skall dessa befogenheter och åligganden utövas av Vice Presidenten såsom tillförordnad president.

Par. 4. Närhelst Vice Presidenten och en majoritet av antingen de högsta ämbetsmännen inom regeringsdepartementen eller av annat sådant organ, som Kongressen genom lag må ha stadgat, överlämnar till Senatens ställföreträdande president och till Representanthusets talman sin skriftliga förklaring att Presidenten är oförmögen att utöva de befogenheter och åligganden, som tillkommer hans ämbete, skall Vice Presidenten omsedelbart överta de befogenheter och åligganden, som tillkommer ämbetet, som tillförordnad president.

Därefter, när Presidenten till Senatens ställföreträdande president och Representanthusets talman överlämnar sin skriftliga förklaring att intet hinder längre föreligger, skall han återta de befogenheter och åligganden, som tillkommer hans ämbete, såvida inte Vice Presidenten och en majoritet av antingen de högsta ämbetsmännen inom regeringsdepartementen eller av annat sådant organ, som Kongressen genom lag må ha stadgat, inom fyra dagar till Senatens ställföreträdande president och Representanthusets talman överlämnar sin skriftliga förklaring att Presidenten är oförmögen att utöva de befogenheter och åligganden, som tillkommer hans ämbete. Därpå skall Kongressen avgöra frågan, genom att i detta syfte samlas inom fyrtioåtta timmar, om den inte är i verksamhet. Om Kongressen inom tjuguen dagar efter erhållande av den sistnämnda skriftliga förklaringen, eller, om Kongressen inte är i verksamhet, inom tjuguen dagar efter det att Kongressen är påbjuden att samlas, beslutar med två tredjedels röst i båda husen att Presidenten är oförmögen att utöva de befogenheter och åligganden, som tillkommer hans ämbete, skall Vice Presidenten fortsätta att utöva dessa, såsom tillförordnad president; annars skall Presidenten återta de befogenheter och åligganden, som tillkommer hans ämbete.

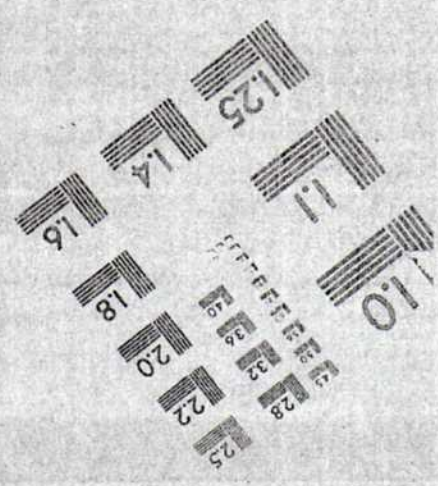
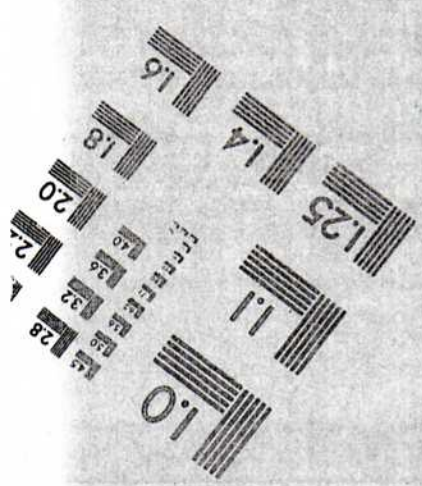
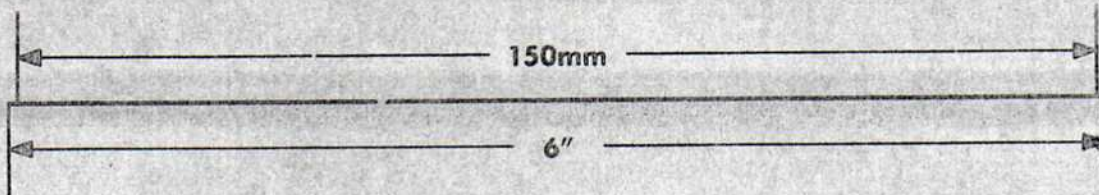
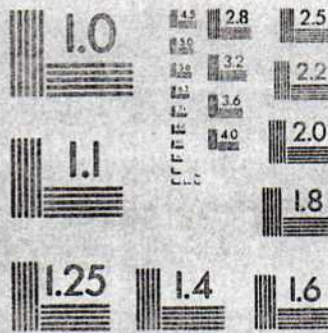
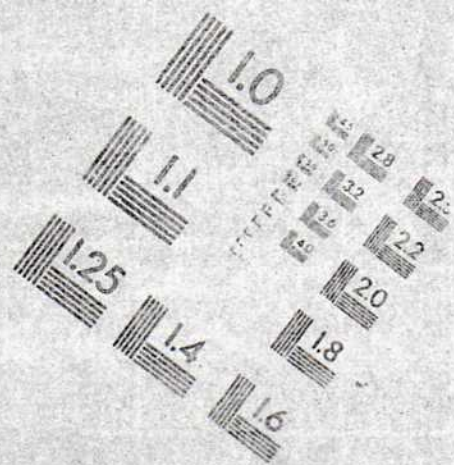
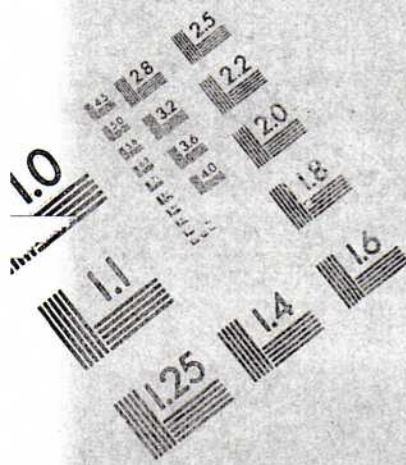
Amend. XXVI. Par. 1. Den rösträtt, som tillkommer Förenta Staternas medborgare, aderton år gamla eller äldre, må ej av Förenta Staterna eller av någon stat förvägras någon eller inskränkas med hänsyn till ålder.

Par. 2. Kongressen skall äga befogenhet att genom lämplig lagstiftning bringa denna artikel till verkställighet.

För ytterligare information läs också:

- Ahlander, Björn. Maktspelet i USA: partier och institutioner i amerikanskt statsliv. 4de omarb. uppl. Stockholm, Natur och Kultur, 1969. 237 s. JK1711.A7 1969
- Alvin, Lennart. Förenta Staternas Högsta Domstols politiska roll. 53 Svensk Juristtidning 460-470 (1968). K23.V4
- Groth, Osten och Gunnar Jarvas. Statsskicket i USA. Lund, Studentlitteratur; Köbenhavn, Akad. Forl., 1978. 215 s. JK271.G747
- Hadenius, Stig och Ann Lindgren. Det nya USA. Stockholm, Bonniers, 1986. s. 41-54.
(Being cataloged)
- Halvarson, Arne. Statsskicket i tio länder: en faktasamling. 7de uppl. Stockholm, Esselte Studium, 1981. s. 53-63. JF109.H35 1981
- Heinebäck, Bo. USA:s Högsta Domstol och dess politiska roll. 57 Svensk Juristtidning 749-785 (1972). K23.V4
- Lagerroth, Fredrik. Moderna författningar mot historisk bakgrund. Stockholm, Norstedts, 1955. s. 93-129. JF36.L3
- Skottsberg, Brita och Sven Ahman. Förenta Staterna. Stockholm, Utrikespolitiska Institutet, 1950. s.49-74. E741.S56
- Tingsten, Herbert. Förenta Staternas president. Stockholm, Kooperativa Förbundets Bokförlag, 1940. 32 s. JK515.T5

Compiled by Marie-Louise H. Bernal
Legal Research Analyst
Law Library, Library of Congress
Washington, D.C., U.S.A.

END

6-27-91